

ANARCHISTICKÝ MĚSÍČNÍK

číslo 105
červen 2017

vydává Nakladatelství Anarchistické federace
www.afed.cz // afed@afed.cz

ZA KLIMATICKOU SPRAVEDLNOST

Existenci změny klimatu známou pod označením globální oteplování, které je způsobeno činností „člověka“, popírá už jen málokdo. Popírači jsou trojího druhu. Prvně to jsou velké korporace, průmyslníci, vlastníci uhelných elektráren, uhlobaroni, ropní magnáti a všichni ti, kteří vydělávají na spalování fosilních paliv, například celá mašinerie automobilového průmyslu. Potom je to úzká skupina „vědců“, kteří jsou těmi prvními placeni, aby se vyjadřovali v tom smyslu, že „člověk“ na klima nemá žádný, nebo naprosto zanedbatelný vliv. Od těch se zbytek vědecké komunity zcela jednoznačně distancuje. A pak tu jsou ideologové kapitalismu, kteří se o výroky těchto „vědců“ opírají, aby mohli dál obhajovat svou slepou víru v blahodárnost volného trhu a neomezeného individualismu. Aby ve skutečnosti mohli obhajovat **„právo“ bohatých vykořisťovat své zaměstnance, poškozovat společnost, znečišťovat přírodu** a svým konáním nechat změnit celosvětové klima natolik, že nebude možné zachovat budoucím generacím svět v takové podobě, v jaké jsme ho donedávna znali.

Tito ideologové ruku v ruce s globálními ekonomickými elitami budou vždy bojovat proti spravedlnosti, a to z jednoho prostého důvodu: jedni, **aby zabezpečili své zisky**, a ti druzí, **aby obhájili myšlenku, že ti nejsilnější mají nezpochybnitelné právo vládnout, bohatnout a určovat chod světa**. Jenže tato kapitalistická nenasytnost a víra v nadřazenost bohatých vedou ve výsledku ke katastrofě. Jestliže oni dokážou vidět jen své dolary a eura, my jejich optiku rozhodně nesdílíme. Nechceme kořistnickou společnost, kde nepatrná menšina, co si může cokoli a kohokoli koupit, a když to nejde, má tu moc nasměrovat kroky exekutorů a údery policejních obušků, bezohledně zametá se zbytkem lidí.

Chceme spravedlnost ekonomickou – podniky řízené těmi, kdo v nich pracují, a produkující to, co je skutečně potřeba, nikoli spousty konzumních zbytečností na jedno použití.

Chceme spravedlnost sociální – zdola organizované instituce přímé demokracie, kde za nás nebude rozhodovat pár politiků, kteří nám byli předloženi k volbě, aniž by ta volba mohla cokoli podstatného změnit.

Chceme spravedlnost klimatickou – globální šanci pro příští generace; svět, kde bohaté země netěží z těch chu-

dých; společnost, která se nebude řídit finančními kalkulacemi nepatrné skupiny hrabivců, ale bude mít na zřeteli zdravý a důstojný život všech obyvatel planety.

Je třeba si uvědomit, že obrovské úniky oxidu uhličitého ze spalování fosilních paliv a metanu z průmyslového chovu skotu do atmosféry jsou doprovázeny masivním odlesňováním a devastací oceánů. Pokud k tomu připočítáme globálním oteplováním rozběhnutý proces úniku metanu z dříve zamrzlých oblastí Sibíře a bezprecedentní tání ledovců, ocitáme se uprostřed stále se zrychlující sebevražedné jízdy. Rekordní teploty, dlouhá období sucha, záplavy a extrémní projevy počasí, vymírání druhů, zvedání hladiny oceánů, rozšiřování pouští, zánik zdrojů pitné vody, migrace, války... to vše už je reálná situace, která se bude zřejmě jen zhoršovat. **A oni stále vidí jen ty dolary.**

S velkou pravděpodobností prohlásí, že naše požadavky jsou nerealistické. Ale **pokud chceme planetu, na které budou moci žít naše děti a děti jejich dětí, pak je nerealistické pokračovat dál s klapkami na očích v byznysu, který nebere ohled na nic a na nikoho**. Nám jsou ale ukradené jejich zisky, stejně jako jim je ukradená nějaká spravedlnost, rovnost a důstojnost pro všechny lidi světa. Neuchlácholí nás ani natírání problémů nazeleno. Dokud totiž nebude odstraněna ideologie kapitalismu, v které jsou člověk, společnost i příroda jen zdroji pro obohacení těch, kteří už bohatí jsou, nic se doopravdy nezmění. Dokud si sami lidé nebudou určovat své priority a nechají si je nutit reklamou, korporátními médii a zkorumpovanými politiky, nemůže být o nějaké svobodné volbě ani řeči. **Dokud budou ti, kteří vydělávají, a ti, kteří na ně pracují, a dokud bude nějaký kus Země někomu říkat pane, nebude žádná spravedlnost.**

To jsou naše důvody, proč se stavíme (nejen) za klimatickou spravedlnost. To jsou důvody, proč anarchisté a anarchistky podporují letošní **Klimakemp, který ve dnech 21.–25. června pod heslem „Změňme systém, ne klima!“** pořádá v mosteckém uhelném revíru iniciativa Limity jsme my. A je to tak, limity jsme my. **Dokud jim dovolíme vydělávat na naší práci, dokud jim dovolíme řídit a kontrolovat naše životy, potřeby a touhy, dokud jim dovolíme ničit planetu a klima, nepřestanou.**

Nedovolme jim to!